

УДК 336.71

О. В. ЗОЛОТАРЬОВА,
*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів та обліку,
Дніпровський державний технічний університет*

В. О. ГАЛАГАНОВ,
*студент кафедри фінансів та обліку,
Дніпровський державний технічний університет*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

У статті досліджено роль банківської системи у загальному механізмі функціонування фінансової сфери та економіки в цілому; проаналізовано сучасний стан банківського сектору України; висвітлено основні проблеми та фактори, що стримують розвиток підприємницької діяльності у банківській сфері; визначено роль НБУ та межі його впливу на функціонування банківського сектора; зроблено спробу спрогнозувати подальші трансформації банківської сфери України; надано рекомендації щодо підвищення ефективності регулювання банківської системи з боку НБУ та покращення його стану у короткостроковій та у середньостроковій перспективі.

Ключові слова: банківська система, фінансова система, банківська діяльність, економічна рецесія, державне регулювання, інфляційне таргетування, стабілізуючі заходи.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день банківський сектор України перебуває у складному становищі. Програма реформ оздоровлення банківської системи, запропонована Національним банком України, призвела до суттєвого зменшення кількості банків та до радикальних змін у функціонуванні найбільш важливих системних банків. Окреслені процеси викликають об'єктивну необхідність у дослідженні сучасного стану банківського сектору України та його подальших перспектив розвитку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Значний вклад у дослідження особливостей функціонування та регулювання банківської системи України внесли такі вітчизняні вчені як Т.М. Болгар, С.А. Кузнецова, В.І. Міщенко, А.М. Мороз, С.В. Науменкова, Л.О. Примостка, З.С. Пестовська, Н.Г. Слав'янська, Р.І. Тиркало. Питання сучасного стану та перспектив розвитку банківської системи України продовжує викликати значний інтерес серед науковців. Необхідно відзначити праці В.В. Масленнікова, в яких висвітлюються основні проблеми банківської системи України у порівнянні з тенденціями розвитку відповідного сектору в зарубіжних країнах [1]. О.М. Вовчак та О.М. Крамаренко приділили значну увагу формулюванню напрямів стабілізації роботи банків в умовах кризових явищ [2]. Р.В. Корнилюк проводить дослідження стосовно перспектив діяльності російських банків в Україні [3].

Проте невирішеним залишається завдання встановлення міри впливу банківського сектору на економіку. Не менш важливим і актуальним, але й досі дискусійним, питанням є визначення меж регулювання Національним банком України (НБУ) банківського сектору в сучасних умовах та формування обґрунтованої системи заходів, реалізація яких дозволить позитивно впливати на банківську систему України як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі. Невирішеність даних проблем викликають необхідність у проведенні відповідних досліджень та написання статті.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження ролі банківської системи у загальному механізмі функціонування фінансової сфери та економіки в цілому, аналіз сучасного стану банківського сектору України, висвітлення основних проблем та факторів, що стримують розвиток підприємницької діяльності у банківській сфері, визначення міри впливу НБУ на функціонування банківського сектору, прогноз подальших трансформацій банківської сфери України, надання рекомендацій щодо підвищення ефективності регулювання банківського сектору з боку НБУ та покращення його стану у короткостроковій та у середньостроковій перспективі.

Виклад основного матеріалу. Перед початком дослідження сучасного стану банківської системи України необхідно звернути увагу на її роль у функціонуванні економіки країни та важливість для ефективного економічного зростання. Варто нагадати, що банківська система є невід'ємною складовою фінансової системи та економіки країни в цілому. Через банківську систему діє механізм розподілу фінансових ресурсів та грошових коштів, відбувається їх мобілізація та залучення в економічний обіг. Не менш важливою функцією банківської системи є кредитування економіки та забезпечення фінансової стабільності. Без залучення коштів населення у банківський сектор неможлива

фінансова санація підприємств, які потребують фондів для функціонування і реструктуризації. Як елемент фінансової системи, банківський сектор бере участь у реалізації широкого спектру функцій зазначеної системи (рис. 1) [сформовано за даними 1, с.18].

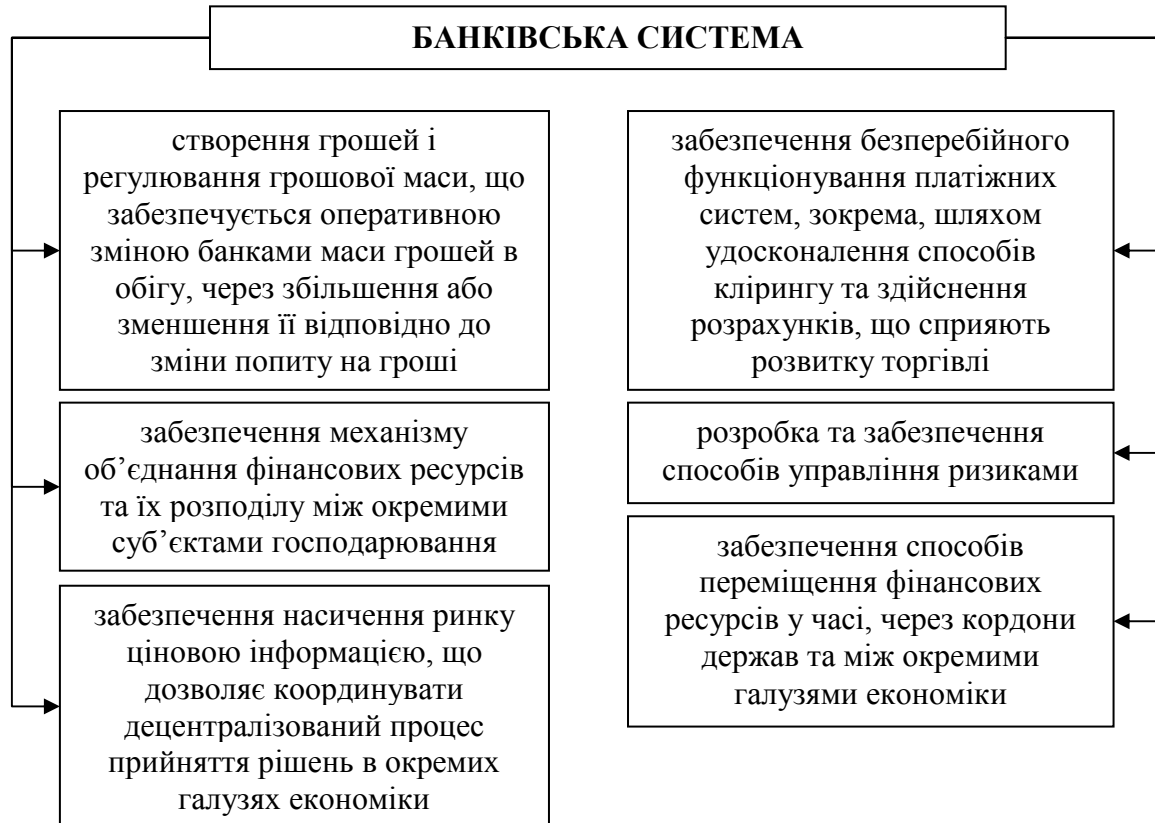

Рис. 1. Напрями впливу банківської системи на фінансову сферу

Проте необхідно відзначити, що нерозривний зв'язок між банківською системою та економікою має двоїтий взаємозалежний характер. Яскравим прикладом може слугувати ситуація, коли загальна економічна рецесія призводить до дестабілізації банківського сектору, внаслідок чого погіршуються умови надання банківських послуг, що в свою чергу, призводить до подальшого занепаду економіки. Тому проблеми банківської системи необхідно розглядати комплексно, у контексті розвитку вітчизняної економіки, та в динамічному розрізі – для більш об'єктивної оцінки сучасного стану та можливості прогнозування процесів, які будуть відбуватись у банківській системі.

Говорячи про сучасний стан банківської системи України, необхідно відзначити, що політична та військова нестабільність, значна інфляція та загальна економічна дестабілізація негативно вплинули на банківський сектор та показники діяльності банків, що працюють на території України. Також важливим фактором, що характеризує сучасний стан банківської системи, є

активне втручання НБУ у функціонування банківської системи. Не можна дати однозначної оцінки політиці «оздоровлення» банківської системи, яку проводить її головний регулятор. З одного боку, ліквідація неплатоспроможних банків та банків, які порушували українське законодавство, повинно позитивно вплинути на прозорість банківської системи. З іншого боку, надмірне зменшення учасників банківського сектору може призвести до погіршення конкурентного середовища та умов надання банківських продуктів. Динаміку зміни кількості банків за період 2012-2017 рр. ілюструє рис. 2 [4], за даними якого можна зробити висновок, що останні роки кількість банків суттєво зменшилась.

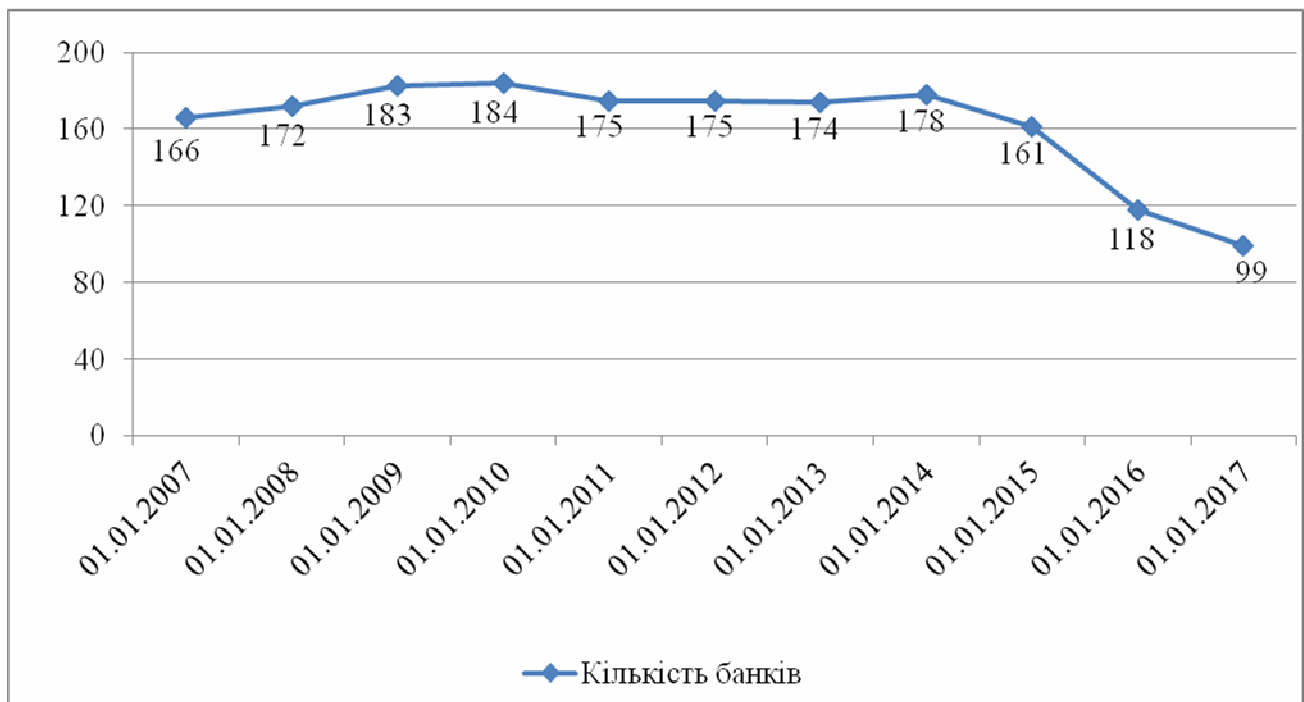

Рис. 2. Динаміка зміни кількості банків за період 2007-2016 рр.

Слід підкреслити, що незважаючи на зменшення кількості банків та труднощі у їх діяльності, спостерігається збільшення активів системних банків України, що дозволяє зробити висновок про підвищення їх потужності та стабільності. Особливої уваги заслуговує статистична інформація Асоціації українських банків (АУБ), яка висвітлює конкурентні позиції провідних банків України (табл. 1) [5].

За даними табл.1 можна зробити висновок, що станом на кінець 2016 р. за розміром активів та кредитно-інвестиційного портфелю найвищі сходинки отримав Приватбанк, але за обсягами фінансового результату – Райффайзен Банк Аваль.

Аналіз сучасного стану банківської системи України викликає об'єктивну необхідність у конкретизації актуальних проблем та факторів, що стримують

розвиток вітчизняного банківського сектора. До найбільш гострих проблем сучасної банківської системи слід віднести наступні:

Таблиця 1

Конкурентні позиції провідних банків України за основними показниками діяльності в 2016 році

№ п/п	Критерій оцінювання					
	Активи	Млн. грн.	Кредитно-інвестиційний портфель	Млн. грн.	Фінансовий результат	Млн. грн.
1	ПРИВАТБАНК	271 025,27	ПРИВАТБАНК	174 950,89	РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ	2 776,78
2	РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ	52 409,89	СБЕРБАНК РОСІЇ	40 113,12	ОТП БАНК	950,56
3	УКРСОЦБАНК	49 669,63	РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ	34 611,15	ІНГ БАНК УКРАЇНА	733,84
4	СБЕРБАНК РОСІЇ	47 397,69	АЛЬФА-БАНК	29 875,12	ПРИВАТБАНК	609,18
5	АЛЬФА-БАНК	41 187,78	УКРСОЦБАНК	25 016,46	ПРОКРЕДИТ БАНК	256,63
6	ОТП БАНК	24 297,22	ІНГ БАНК УКРАЇНА	15 654,54	КРЕДОБАНК	243,34
7	ПІВДЕННИЙ	19 564,38	ОТП БАНК	15 598,68	УНІВЕРСАЛ БАНК	135,87
8	ІНГ БАНК УКРАЇНА	17 826,86	ПІВДЕННИЙ	13 173,09	ВІЕС БАНК	85,80
9	ПРОКРЕДИТ БАНК	10 763,49	КРЕДОБАНК	7 889,25	БАНК ВОСТОК	78,35
10	КРЕДОБАНК	10 083,07	ПРОКРЕДИТ БАНК	7 764,75	ПІВДЕННИЙ	54,68

- зростання недовіри до банків;
- негативний вплив політичних процесів;
- суперечливість механізму рефінансування українських банків;
- девальвація національної грошової одиниці;
- подорожчання кредитних ресурсів в Україні;
- погіршення якості кредитного портфеля банків;
- низький рівень ризик менеджменту банків.

Проблема зростання недовіри до банків є однією з найбільш актуальних на сьогоднішній день. Її сутність полягає в тому, що збільшення недовіри населення до банків внаслідок негативного емоційного фону та скорочення обсягу вільних ресурсів у населення і підприємств призводить до відтоку депозитів, що в свою чергу дестабілізує діяльність банків, ускладнюючи процес видачі кредитів та розрахунків за своїми зобов'язаннями. Окрім цього, зростання недовіри інвесторів може призвести до відтоку інвестицій у банківський сектор, результатом чого стане ускладнення процесу відновлення

нормальної діяльності вітчизняних банків. На думку експертів, ця проблема спричинена як важкою економічною ситуацією в Україні, так і суперечливими діями Національного банку, коли фактично банківський нагляд не виконував свої прями функції [6].

Загальна динаміка депозитного портфеля банків України в 2007-2016 рр. за даними НБУ наведена в табл. 2 [4].

Таблиця 2

Динаміка зобов'язань і депозитного портфелю комерційних банків України в розрізі суб'єктів та терміновості в 2007-2016 рр.

В млрд. грн.

Назва показника	2007р.	2008р.	2009р.	2010р.	2011р.	2012р.	2013р.	2014р.	2015 р.	2016р.
Зобов'язання банків	529,8	806,8	765,1	804,3	898,8	957,9	1085,5	1168,8	1150,7	1131,2
- кошти суб'єктів господарювання	111,9	143,9	115,2	144,0	186,2	202,6	234,9	261,4	317,6	351,8
їх питома вага в зобов'язаннях, %	21	18	15	18	21	21	22	22	28	31
в т.ч. строкові	54,2	73,4	50,5	55,3	74,2	92,8	104,7	102,5	96,2	92,1
їх питома вага в зобов'язаннях, %	10	9	7	7	8	10	10	9	8	8
- кошти фізичних осіб	163,5	213,2	210,0	270,7	306,2	364,0	433,7	416,4	389,1	404,8
їх питома вага в зобов'язаннях, %	31	26	27	34	34	38	40	35	34	36
в т.ч. строкові	125,6	175,1	155,2	206,6	237,4	289,1	350,8	319,1	281,5	294,5
їх питома вага в зобов'язаннях, %	24	22	20	26	26	30	32	27	24	26

Як видно з наведених даних, в депозитному портфелі переважають кошти фізичних осіб, але помітною була тенденція їх скорочення з 2013 р. по 2015 р., а також зниження їх питомої ваги в структурі зобов'язань відповідно з 40% до 34%, в тому числі, строкових коштів з 32% до 24%. Безумовно, строкові вклади дуже вигідні банку, оскільки він може більш активно маневрувати ними, ніж коштами до запитання. Тому їх скорочення є вкрай небажаним і дійсно становить значну проблему.

За статистичними даними, протягом 2014-2015 років банки України втратили 15,6 млрд. грн. депозитів в національній валюті або 3,9%. Треба відзначити, що відтік депозитів у національній валюті фізичних осіб мав більш негативну динаміку і становив 64,6 млрд. грн. або 25,5% [7].

Ситуація з відтоком депозитів в іноземній валюті є ще складнішою у порівнянні з депозитами в національній, тому що на даний процес додатково впливають зовнішні фактори. Банківський сектор України протягом 2014-2015 років втратив 16,2 млрд. дол. США або 55,1% всіх депозитів в іноземній валюті, наявних на початок 2014 року. Причому, на відміну від депозитів в національній валюті, депозити в іноземній валюті скорочувались протягом

усього періоду, як з рахунків фізичних осіб - на 13,3 млрд. доларів США або 60,5%, так і з рахунків юридичних осіб - на 2,9 млрд. доларів США або 39,2% [7].

Негативний вплив політичних процесів на банківську систему відображається у загостренні економічних проблем, спричинених конфліктом на Сході України, та неузгодженістю між політикою та економікою. Прикладом таких протиріч може слугувати накладення 15 березня 2017 року фінансових санкцій НБУ на українські дочірні підприємства російських банків, які знаходяться у державній власності. Причиною санкцій стала інформація про те, що Сбербанк почав обслуговувати клієнтів із самопроголошених республік та за словами заступника Голови НБУ К. Рожкової «посилення негативних тенденцій у відносинах України і Росії і нагнітання ситуації» [8]. Дане питання має двоїсте значення як для банківської системи, так і для України в цілому. З одного боку, економічна підтримка сепаратистів є неприйнятною у політичному плані; з іншого боку, різке зникнення російських банків у разі їх ліквідації може посилити дестабілізаційні процеси у банківській системі (частка активів даних банків складає 8,8 % від загальної суми) [3]. Не менш суперечливим залишається той факт, що уряд РФ може продовжити контроль над дочірніми відділеннями банків через іноземні компанії та відповідальних осіб.

Питання рефінансування банків, які знаходяться у кризовому стані, також залишається актуальним для нашої країни. Сутність даної проблеми полягає в тому, що ряд банків після отримання рефінансування від НБУ не змогли повернути боргу і збанкрутували. За статистичними відомостями, за 2015 рік всі неплатоспроможні банки винні НБУ 55 млрд. гривень, а за весь рік вони погасили тільки 1,1 млрд. гривень боргів [9]. Згідно із зазначеними даними можна зробити висновок, що поточний інструмент рефінансування, який використовувався НБУ у кризовий період, є малоефективним і створює підґрунтя для економічних зловживань.

Девальвація національної грошової одиниці також суттєво вплинула на вітчизняну банківську систему. За 2014-2017 рр. гривня девальвувала по відношенню до долара США більше, ніж в 3 рази. Така різка девальвація призвела до зростання проблемної заборгованості клієнтів перед банками (обслуговування валютних іпотечних кредитів стало неможливим для більшості позичальників). Ще одним наслідком девальвації стало зростання валютних активів і зобов'язань та необхідність докапіталізації більшості банків. За оцінками, банківський сектор України ще необхідно докапіталізувати на 120 млрд. грн., і це за умови відсутності подальшої девальвації [6].

Звертаючись до проблеми подорожчання кредитних ресурсів, варто відзначити, що з 4 березня 2015 р НБУ підняв облікову ставку до 30% для стримування інфляції в країні. Станом на 03.03.2017 р облікова ставка становить 14% [6]. Такі дії не дають банкам виконувати одну з основних своїх функцій - кредитувати економіку, що ще більше посилює економічну кризу в Україні. І хоча можна спостерігати поступове зниження облікової ставки за останні роки, незалежні експерти скептично оцінюють таке урядове рішення. Як стверджує керівник аналітичного відділу ICU О. Вальчишен: «якщо заклик щодо прискорення зниження облікових ставок не супроводжуватиметься комплексом заходів (оздоровлення банківської системи, відмова від фіксації обмінного курсу через забезпечення його стабільності), це викличе ефект, протилежний очікуваному. Економічне зростання буде дуже хитким та нестабільним, а нагромадження заборгованості в іноземній валюті підвищує ризики нової фінансової кризи» [10].

Проблема зростання ціни на кредитні ресурси нерозривно пов'язана з питанням погіршення якості кредитного портфеля. В умовах військових дій на сході країни, на тлі погіршення зовнішньоекономічної кон'юнктури, платіжної дисципліни позичальників зростає частка простроченої заборгованості за кредитами у загальній сумі кредитного портфеля.

Динаміку і склад кредитного портфеля комерційних банків України в 2007-2016 рр. наведено в табл. 3, а приріст обсягу й питомої ваги проблемних кредитів – на рис. 3 [4].

За висновками Національного Інституту стратегічних досліджень України, погіршення якості кредитного портфеля призводить одразу до двох негативних наслідків. По-перше, позичальники припиняють своєчасно сплачувати відсотки по проблемних кредитах. Отже, банківські доходи зменшуються. По-друге, погіршення категорії позичальників змушує банки формувати під проблемні кредити додаткові страхові резерви за рахунок витрат. Таким чином, одночасно зі зменшенням доходів зростають банківські витрати [11].

Очевидно, що з останні десяти років – з 2007 р. по 2016 р. обсяг кредитного портфеля в цілому збільшився на 695,4 млрд. грн., або в 3,6 рази. Кредити юридичним особам збільшилися на 591,2 млрд. грн. або в 4,5 рази, а фізичним особам - на 74,6 млрд. грн. або в 2 рази. Таким чином, кредити населенню зростали більш повільними темпами, порівняно з суб'єктами господарювання. Причому останні за своїм обсягом перевищували величину кредитів фізичним особам в середньому більше, ніж в 5 разів.

**Склад кредитного портфеля комерційних банків України в 2007-2016 рр.,
в млрд.грн.**

Назва показника	2007р.	2008р.	2009р.	2010р.	2011р.	2012р.	2013р.	2014р.	2015р.	2016р.
Кредитний портфель	269,7	485,5	792,4	747,3	755,0	825,3	815,3	911,4	1006,4	965,1
- кредити юридичним особам	167,7	276,2	472,6	475,0	508,3	580,9	609,2	698,8	802,6	785,9
- кредити фізичним особам	77,8	153,6	268,9	222,5	186,5	174,7	161,8	167,8	179,0	152,4
- частка проблемних кредитів в кредитному портфелі, %	1,7	1,3	2,3	9,4	11,2	9,6	8,9	7,7	13,5	22,1

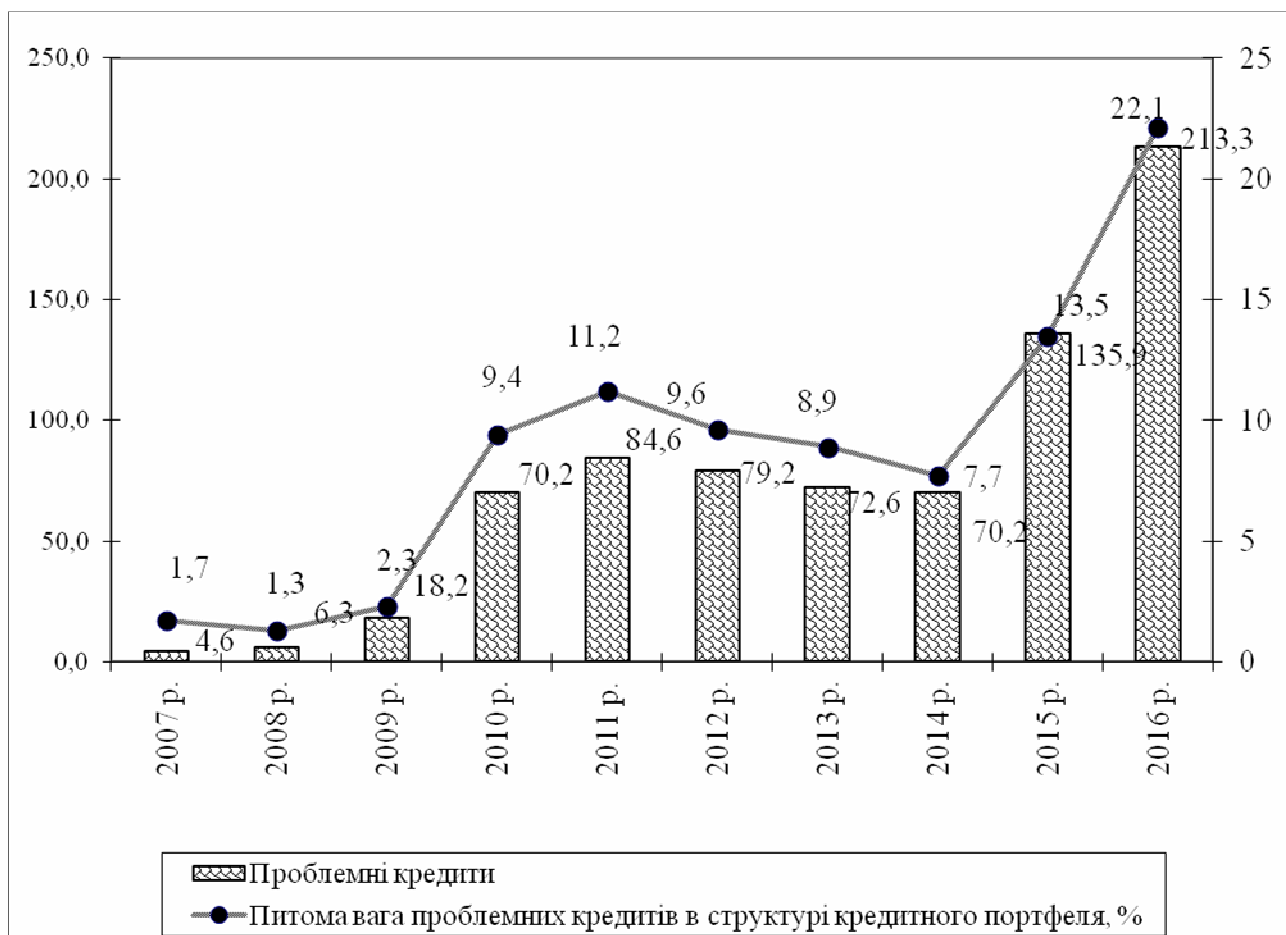

Рис. 3. Динаміка суми проблемних кредитів і їх питомої ваги в структурі кредитного портфеля банків України в 2007-2016 роках, млрд. грн.

Сума проблемних кредитів зросла з 2007 р. по 2016 р. на 208,7 млрд. грн. або в 46,4 разів, а їх питома вага в структурі кредитного портфеля відповідно зросла з 1,7% до 22,1%, що слід вважати вкрай негативним фактом, пов'язаним, в тому числі, з недостатньою увагою до оцінки кредитних ризиків, а також побудови дієвої системи ризик-менеджменту.

В реальності практично кожний комерційний банк має у своєму портфелі проблемні кредити, і тому досить важливим є регулярний моніторинг і лімітування допустимого для банку відсотка цих кредитів щодо загальної вартості виданих позик, а також прийняттого рівня кредитного ризику.

Проблема низького рівня організації ризик-менеджменту полягає в тому, що за період 2014-2015 рр. більшість вітчизняних банків не приділяли належної уваги управлінню кредитним ризиком та ризиком ліквідності, що призвело до зростання проблемної заборгованості в кредитному портфелі й неможливості виконувати свої зобов'язання в строк. Також варто відзначити неготовність банків до початку української економічної кризи та фінансової дестабілізації, спричиненої анексією Криму та конфліктом на Сході України.

Ситуація дещо покращилась з 2016 року, почалось відновлення депозитних ресурсів. На це позитивно вплинула певна стабілізація економічної ситуації в державі внаслідок перегляду політики НБУ.

Найбільш важливим заходом регулятора стало запровадження режиму інфляційного таргетування, сутність якого полягає у публічному оголошенні кількісних цілей з інфляції та зобов'язанні центрального банку досягати цих цілей протягом середньострокового періоду. В рамках даного режиму рішення щодо грошово-кредитної політики приймаються з урахуванням прогнозу інфляції. Основним монетарним інструментом і операційним орієнтиром за такого монетарного режиму виступає процентна ставка. Якщо прогнозована інфляція знаходиться вище цільового рівня, то для її стримування проводиться політика "дорогих грошей", тобто процента ставка підвищується. І навпаки – при нижчому прогнозованому показнику інфляції порівняно з цільовим рівнем проводиться політика "дешевих грошей", коли процентна ставка знижується [12].

Рішення про перехід до режиму інфляційного таргетування було затверджено Правлінням НБУ у серпні 2015 р. Основні причини та очікувані результати, оголошені НБУ, ілюструє рис. 4 [складено за даними 13].

Рис. 4. Основні причини та очікувані результати переходу монетарної політики НБУ до інфляційного таргетування

Однак, крім режиму інфляційного таргетування, для вирішення вище зазначених проблем необхідно застосувати систему заходів, які, з одного боку, зможуть покращити стан банківської системи як елементу фінансової, а з іншого боку, сформуують загальноекономічні умови для розвитку банківської діяльності.

Таким чином, основні заходи, які доцільно застосувати для стабілізації банківської системи України, ілюструє рис. 5 [складено за даними 2, с.30].

Рис. 5. Заходи стабілізації банківської системи України

Висновки і перспективи подальших розвідок. Вище сказане дозволяє зробити висновки:

1) банківський сектор здійснює комплексний вплив на функціонування фінансової сфери шляхом нормалізації механізму розподілу фінансових ресурсів, забезпечення обігу грошової маси та економічної стабілізації. Проте необхідно враховувати, що в кризових умовах економіка та банківська система можуть посилювати негативний взаємовплив;

2) сучасний стан функціонування банківської системи України характеризується наявністю ряду негативних факторів, до яких відносяться: військово-політична нестабільність, загальноекономічна дестабілізація, зниження довіри населення до банківського сектору та продуктів, що пропонують його суб'єкти;

3) діяльність НБУ у сфері регулювання банківської системи можна охарактеризувати за наступними напрямками: «оздоровлення» банківського сектору шляхом виводу з ринку недієздатних банків; реалізація політики інфляційного таргетування, основним завданням якої є забезпечення інфляційної стабільності та більш ефективної координації дій НБУ з відповідальними структурами; накладення санкцій на банки, які є дочірніми відділеннями російських державних банків;

4) для вирішення актуальних проблем банківського сектору та нормалізації його функціонування необхідно застосувати систему заходів, спрямованих на загальноекономічну стабілізацію, повернення довіри до банківського сектору та підвищення ефективності діяльності НБУ у сфері контролю та регулювання банківської системи. Реалізація запропонованих заходів дозволить мінімізувати вплив негативних факторів у короткостроковій перспективі та створить умови для прискореного розвитку банківської системи України у майбутньому.

Список використаної літератури

1. Масленніков В.В. Зарубіжні банківські системи / В.В. Масленніков. – К.: Економіка, фінанси, право. – 2010. – №10. – С. 15-20.

2. Вовчак О.Д. Напрями стабілізації роботи банків в умовах кризових явищ / О.Д. Вовчак, О.М. Крамаренко // Фінансовий простір. – 2014. – №4(16). – С. 27-31.

3. Корнилюк Р.В. Економіка санкцій. Що буде з російськими банками в Україні / Р. В. Корнилюк // Сайт інформаційного агентства «Економічна правда». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/03/6/622753/>

4. Офіційний сайт Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Динаміка кількості банків – учасників ФГВФО» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fg.gov.ua/statystyka>

5. Офіційний сайт Асоціації українських банків «Рейтинг українських банків за 2016 рік» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://aub.org.ua/>

6. Сайт інформаційного агентства «Ваш банкір» «Банківський сектор України: реалії та перспективи» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://vashbankir.com/financial-literacy/articles/bankovskiy-sektor-ukrainy-realii-i-perspektivy.html?hl=uk>

7. Сайт інформаційного агентства «Finance.ua» «Проблеми відтоку депозитів» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/382366/vidtik-depozytiv-yaki-banky-najbilshe-vtratyly-koshtiv-naselennya-v-1-mu-pivrichchi-2016>

8. Сайт інформаційного агентства «Ліга.net» «Чи залишаться російські банки в Україні» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://finance.liga.net/banks/2017/3/16/articles/52424.htm>

9. Сайт інформаційного агентства «Forbes Україна» «Продати проблеми: НБУ опублікував список застав за кредитами рефінансування» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/ua/nation/1413443-prodati-problemi-nbu-opublikuvav-spisok-zastav-za-kreditami-refinansuvannya>

10. Сайт інформаційного агентства «Новий час» «Чому в Україні можуть подорожчати кредити?» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/opinion/valchyshen/chomu-v-ukrajini-mozhut-podorozhchati-krediti-836556.html>

11. Офіційний сайт Національного Інституту стратегічних досліджень України «Проект стабілізації банківської системи шляхом підвищення довіри до банків» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/dovira_do_bankiv-8d9b8.pdf

12. Офіційний сайт Національного банку України «Теоретичні основи інфляційного таргетування» [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=85391

13. Офіційний сайт Національного банку України «Дорожня карта НБУ з переходу до інфляційного таргетування» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=28704716>

References

1. Maslennikov, V.V. (2010), “Foreign banking systems”, *Ekonomika, finansy, pravo*, vol. 10, pp. 15-20.

2. Vovchak, O.D. and Kramarenko, O.M. (2014), “Directions for stabilizing banks in terms of crisis”, *Finansovyj prostir*, vol. 4(16), pp. 27-31.

3. Kornyliuk, R.V. (2017), “Economy of sanctions. What will happen with Russian banks in Ukraine”, *Site of information agency «The economic Truth»*, available at: <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/03/6/622753/> (Accessed 23 March 2017).

4. The official site of the Deposit guarantee fund (1998), “Dynamics of banks - members of DGF”, available at: <http://www.fg.gov.ua/statystyka> (Accessed 21 March 2017).

5. The official site of the Ukrainian banks association (2002), “Rating of Ukrainian banks in 2016”, available at: <http://aub.org.ua/> (Accessed 25 March 2017).

6. Site of information agency «Your banker» (2017), “The banking sector in Ukraine: realities and prospects”, available at: <http://vashbankir.com/financial-literacy/articles/bankovskiy-sektor-ukrainy-realii-i-perspektivy.html?hl=uk> (Accessed 18 March 2017).

7. Site of information agency «Finance.ua» (2017), “Problems of outflow of deposits”, available at: <http://news.finance.ua/ua/news/-/382366/vidtik-depozytiv-yaki-banky-najbilshe-vtratyl-y-koshtiv-naselennya-v-1-mu-pivrichchi-2016> (Accessed 21 March 2017).

8. Site of information agency «League.net» (2007), “Will Russian banks stay in Ukraine?”, available at: <http://finance.liga.net/banks/2017/3/16/articles/52424.htm> (Accessed 5 April 2017).

9. Site of information agency «Forbes Ukraine» (2017), “Sell problems: National Bank has published a list of collateral for loans refinancing”, available at: <http://forbes.net.ua/ua/nation/1413443-prodati-problemi-nbu-opublikuvav-spisok-zastav-za-kreditami-refinansuvannya> (Accessed 27 March 2017).

10. Site of information agency «New Time» (2017), “Why in Ukraine may grow loans?”, available at: <http://nv.ua/ukr/opinion/valchyshen/chomu-v-ukrajini-mozhut-podorozhchati-kredit-836556.html> (Accessed 25 March 2017).

11. The official site of the National Institute for strategic studies (2012), “Project of the banking system stabilizing by increasing confidence to banks”, available at: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/dovira_do_bankiv-8d9b8.pdf (Accessed 7 April 2017).

12. The official site of the National bank of Ukraine (1991), “The theoretical basis of inflation targeting”, available at: <https://bank.gov.ua/control/uk/publish/> (Accessed 24 March 2017).

13. The official site of the National bank of Ukraine (1991), “Roadmap of NBU for transition to inflation targeting”, available at: <https://bank.gov.ua/doccatalog/> (Accessed 24 March 2017).

Zolotaryova O., Candidate of Economic Science, Associate Professor, Galaganov V., student, Dniprovsk State Technical University

Current state and perspectives of the banking system of Ukraine

In the article authors explored a role of the banking system in general mechanism of the financial sector and an economy as a whole; analyzed a current state of the banking sector in Ukraine; highlighted basic problems and factors hindering development of business activities in the banking sector; identified a role of the NBU and an extent of its impact on functioning of the banking sector; attempted to predict future transformations of the banking sector of Ukraine; given recommendations for improving regulation of the banking sector by the NBU and improving the environment in short and medium terms.

Key words: banking system, financial system, banking, economic recession, government regulation, inflation targeting, stabilizing measures.

Золотарёва О.В., к.э.н., доцент, Галаганов В.А., студент, Днепроvский государственный технический университет

Современное состояние и перспективы развития банковской системы Украины

В статье исследована роль банковской системы в общем механизме функционирования финансовой сферы и экономики в целом; проанализировано современное состояние банковского сектора Украины; освещены основные проблемы и факторы, сдерживающие развитие предпринимательской деятельности в банковской сфере; определена роль НБУ и границы его влияния на функционирование банковского сектора; сделана попытка спрогнозировать дальнейшие трансформации банковской сферы Украины; даны рекомендации по повышению эффективности регулирования банковской системы со стороны НБУ и улучшению ее состояния в краткосрочной и в среднесрочной перспективе.

Ключевые слова: банковская система, финансовая система, банковская деятельность, экономическая рецессия, государственное регулирование, инфляционное таргетирование, стабилизирующие мероприятия.